Discriminació: injustícia i pèrdua de talent

DANIEL FAURA LLIMÓS

A les empreses, els llocs directius ocupats per dones només són un 14% a la Unió Europea i un 11% a Espanya. En la política, la dona ha anat guanyant presència als parlaments estatals i europeus, la màxima en el Parlament Europeu -amb un 37% d'eurodiputades-, però en canvi només el 19% dels municipis espanyols són liderats per alcaldesses.

A les universitats, tot i que les dones matriculades suposen el 54% del total, només el 40% es dediquen a investigació i docència, un 21% assoleixen la posició de catedràtiques i tan sols el 12% són rectores. En el nostre àmbit, el dels col·legis professionals, la col·legiació femenina en el seu conjunt és d'un 56%, però en els càrrecs directius d'aquestes institucions només un 12% són presidentes de consells generals de col·legis.

La bretxa salarial de gènere en el salari mitjà a Catalunya és del 26%, segons dades de l'Observatori de Treball d'aquest 2017. Una situació de desigualtat que s'observa així mateix en l'ocupació femenina: segons dades de l'Instituto de la Mujer, el 2016 l'atur femení va ser del 21,4%, mentre que el masculí era del 17%.

Malgrat que la igualtat i la no discriminació de gènere són avui drets fonamentals, recollits per Nacions Unides i legislats per parlaments europeus i nacionals (a Espanya, Llei 3/2007, i a Catalunya, Llei 17/2015), els efectes reals d'aquestes normatives no s'han traslladat a millores rellevants en les situacions denunciades en el moment de ser aprovades.

Avui encara la dona s'ocupa més del doble que l'home en tasques de la llar i la família i, quant als permisos per maternitat/paternitat, només un 2% corresponen a homes. Aquests problemes de conciliació entre la vida personal, laboral i familiar suposen la vulneració de drets i l'incompliment de lleis i també una pèrdua de capital social amb efectes sobre l'equitat, la cohesió i el benestar.

És feina de tots treballar per aquesta igualtat real, cadascú en el seu àmbit. En el nostre, ja estem treballant per aconseguir la paritat dins dels col·legis professionals, però anant a fer un pas més: impulsar-la des dels col·legis i ajudar que això baixi en cascada, com un efecte mirall cap a totes les persones i empreses que hi formen part.

Cal que entre tots treballem per trencar el "sostre de vidre" que fa perdre talent femení en les organitzacions. Conjurem-nos tots i cadascun de nosaltres per potenciar la presència de les dones en posicions de responsabilitat en les organitzacions i facilitar la conciliació, i evitem així la fuga d'aquest valuós talent.

* L'autor és **president del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya**